

LA SON DE LA COLOBRA

Estic fugint d'una nissaga d'ombres
M'escapo del poder d'un laberint
Els qui em coneixen saben de què parlo
Vora les quatre puc fer la migdiada.

EPIFANIA DE LA DESVERGONYA

Ara goso
despullar,
treure vels
al meu riure.

L'amagava
tal com si
fos clivella
del desig.

Me'l tapava
igual que
panalló a
mà donzella.

Ara ric
de la por.
Pessigolles,
panalló.

AD HOME

Em confortes, em fas
notar-me en sabatilles ran del foc, tot nevant.
Amb sal, Dvôrák, pa i oli.

ESFINX ENAMORADA

Com un nen
impliques
la innocència.

Com un vell
expliques
batalletes.

Com un home
compliques
aquest vers.

MENOPAUSA

Al tren hi ha sempre un animal bellíssim,
vestit i amb cara nua, ensimismat. Me'l miro
tossudament i lenta. Com llepant. Cluca els ulls.

LLIMBS

Boira baixa. Peluda
salzereda esmolada. Quin silenci fa l'òliba.
Quina pell de gallina.

DE SANTS A SILS

L'home
que arrossega les esses s'asseu estosesgant.
Té un cansament d'oliva. Acabo de matar
tossuda una burilla. El sol entre xiprers
destil·la pietat.
Congraciats badallem. Fa una mandra uterina.

